

РЕШЕНИЕ

№ 25832

гр. София, 25.06.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 2 състав, в публично заседание на 23.04.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Евгения Иванова

при участието на секретаря Ива Лещарова, като разгледа дело номер **11093** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.268 от ДОПК.

Образувано е по жалба на А. К. А. с ЕГН [ЕГН]. с адрес: [населено място],[жк], ет. 1, ап. 62, срещу Решение № ПИ-319 / 19.09.2025г. на Директора на ТД на НАП – С. и потвърденото с него Разпореждане за присъединяване с изх. № С23 0022-105-0297644/ 03.08.2023 г. и Разпореждане за присъединяване с изх. №С240022-105-0213202/21.05.2024 г., издадени от М. Д. - публичен изпълнител в дирекция „Събиране“ при ТД на НАП С..

Жалбоподателката оспорва решението като неправилно и незаконосъобразно и иска отмяната му, поради противоречие с материалния закон и процесуалноправните разпоредби. Конкретизира ,че с оспорените пред Директора на ТД на НАП С. ,разпореждания на публичния изпълнител от дирекция „Събиране“ са присъединени задължения за данък върху доходите на физическите лица по чл.50 от ЗДДФЛ за периода 2022г и 2023г , които са неправилно изчислени като размер и са погасени по давност. Счита ,че не са налице нито фактически , нито правни основания за присъединяване по чл.216 от ДОПК / може би се има предвид чл.226 от ДОПК/ .Намира ,че неоснователно е отказано спиране на изпълнението на основание чл.266 ал.3 от ДОПК. Моли за отмяна на Решение № ПИ-319 / 19.09.2025г. на Директора на ТД на НАП – С. и потвърденото с него Разпореждане за присъединяване с изх. № С23 0022-105-0297644/03.08.2023 г. и Разпореждане за присъединяване с изх. №С240022-105-0213202/21.05.2024 г., издадени от М. Д. - публичен изпълнител в дирекция „Събиране“ при ТД на НАП С..

В открито съдебно заседание жалбоподателката се явява лично . Поддържа жалбата на изложените в нея основания.

Ответникът – Директора на ТД на НАП – С., чрез юрисконсулт К. , оспорва жалбата като

неоснователна. Моли да се потвърди решението на директора на ТД на НАП С.-град като правилно и законосъобразно. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение и прави бланкетно възражение за прекомерност на адв.възнаграждение.

Като съобрази приетите по делото доказателства, становищата на страните и приложимия закон и след служебна проверка на оспорения индивидуален административен акт за валидност и законосъобразност на всички основания по чл. 146 от АПК, съдът намира за установено следното от фактическа страна:

В ТД на НАП С., срещу А. К. А. с ЕГН [ЕГН], е било образувано изпълнително дело №231304013/2023 г. за събиране на установени и изискуеми публични задължения. Издадено е Съобщение за доброволно изпълнение до длъжника с изх. №0230022-048- 0030418/14.02.2023 г. връчено лично на лицето на 10.03.2023 г.

С Разпореждане за присъединяване с изх. №0230022-105-0297644/03.08.2023 г., връчено по електронен път на 02.09.2025 г. е присъединено по горното изпълнително дело №231304013/2023 г., задължението за данък върху доходите на физическите лица - свободни професии, граждански договори и др., установено с Данъчна декларация по ЗДЦФЛ е вх. №2219И0223023/ 30.04.2023 г. за данъчен период 01.01.2022 г. - 31.12.2022 г. / стр.93 и сл. от делото /

С Разпореждане за присъединяване с изх. №0240022-105-0213202/21.05.2024 г. , връчено по електронен път на 02.09.2025 г. е присъединено по горното изпълнително дело №[ЕИК]/2023 г.. задължението за данък върху доходите на физическите лица - свободни професии, граждански договори и др., установено с Данъчна декларация по ЗДДФЛ с вх. № 2219140291171/30.04.2024 г. за данъчен период 01.01.2023 г. - 31.12.2023 г. / стр.86 и сл. от делото /

Поради липса на плащания от страна на задълженото лице и с оглед обезпечаване и събиране на просрочените публични задължения, по изпълнителното дело №231304013 от 2023 г., е издадено Постановление за налагане на обезпечителни мерки с изх. №0240022-022- 0063196/18.07.2024 г.

С Постановление за налагане на обезпечителни мерки с изх. №0240022-022-0063196/ 18.07.2024 г. е наложен запор върху налични и постъпващи суми по банкови сметки, депозити, както и вложени вещи в трезори, включително съдържанието на касети и суми, предоставени за доверително управление или върху налични и постъпващи суми по платежни сметки, открити при доставчик на платежни услуги в: ТБ/доставчик на платежни услуги „Банка ДСК“ АД и ТБ/доставчик на платежни услуги „Изипей“ АД.

Така изложените факти в протвърждаващото горните разпореждания Решение № ПИ-319 / 19.09.2025г. на Директора на ТД на НАП – С. не са оспорени от жалбоподателката.

Същата изразява несъгласие с направените правни изводи ,в резултат на които се е стигнало до присъединяване на задължения по подадени лично от нея декларации по ЗДДФЛ към вече образувано изпълнително дело №[ЕИК]/2023.

Обжалваното решение е издадено от компетентен орган –директор на компетентната териториална дирекция на НАП, съгласно чл.266 от ДОПК, в обхвата на правомощията на този орган по чл.267, ал.2 от ДОПК. Спазена е изискуемата форма. Не са допуснати съществени нарушения на производството по издаването.

Разпоредбата на чл. 217, ал. 1 от ДОПК, сама по себе си, представлява правното основание, даващо право на публичния взискател да иска присъединяване към вече образувано изпълнително дело срещу същия длъжник. Съгласно тази разпоредба , в производствата за събиране на публични вземания могат да се присъединяват публични взискатели към вече образувано изпълнително дело, както и кредитори, чието вземане е обезпечено с ипотека, залог или особен залог, както и тези, които са упражнили право на задържане. Съгласно ал. 2 от същия нормативен текст, присъединяването се допуска с разпореждане на публичния изпълнител до

изготвянето на разпределението на събраните суми.

Единствено релевантно обстоятелство, както е посочил и решаващия орган, което трябва да бъде изследвано от публичния изпълнител при разглеждане на искането за присъединяване, е да е налице годен изпълнителен титул, приложен към заявлението. Такъв изпълнителен титул в случая са подадените от самата жалбоподателка данъчни декларации по чл.50 от ЗДДФЛ за 2022г и 2023г . Същите са годни изпълнителни основания, по смисъла на чл. 209, ал. 2, т. 2 от ДОГЖ и подлежат на принудително изпълнение. След като публичните задължения по данъчна декларация по ЗДДФЛ с вх. № 2219И0223023/ 30.04.2023 г. и публичните задължения по данъчна декларация по ЗДДФЛ с вх. №2219И0291171/30.04.2024 г., не са платени в срока за доброволно изпълнение от лицето, същите абсолютно законосъобразно са присъединени по образуваното изпълнително дело с Разпореждане за присъединяване с изх. № С230022-105-0297644/03.08.2023 г. и Разпореждане за присъединяване с изх. №С240022-105-0213202/21.05.2024 г., връчени на задълженото лице на 02.09.2025 г.

Оспорения размер на присъединените публични задължения от една страна е странно ,доколкото произтичат от декларации, подадени от самото задължено лице- жалбоподател в настоящия процес , в които последната сама е декларирала дължимия данък. От друга страна в производството по чл.268 от ДОПК не може да се променя размера на публичното задължение , посочен в изпълнителния титул, нито от публичния изпълнител , нито от съда . Именно затова и искането за назначаване на СИЕ / без формулирани въпроси/ беше оставено без уважение.

По отношение на възражението ,че присъединените публични задължения са погасени по давност ,съдът намира изложените от ответника аргументи, с които същото е оставено без уважение за основателно . Твърди се и в преписката са приложени Разпореждане с изх. №С250022-137-0004940/12.09.2025 г. / на стр.68 от делото / и с Разпореждане с изх. №С250022-137-0004970/16.09.2025 г. / стр.71 от делото / ,с които публичният изпълнител е отказал да погаси по давност публичните задължения, установени с данъчна декларация по ЗДДФЛ с вх. №2219И0223023/30.04.2023 г. за 2022 г. и публичните задължения по декларация вх. №2219И0291171/30.04.2024 г. за 2023 г.

Посочените разпореждания са отделни административни актове и лицето е разполагало с възможността да ги обжалва по реда на чл. 266 от ДОПК. Същите не са предмет на настоящето оспорване.

Въпреки това ответника е изложил мотиви по същество , които се споделят от настоящия състав и не следва да се преповтарят.

Твърдението , че наличието на висящи жалби изисква спиране на изпълнението по изпълнителното дело до окончателното произнасяне по допустимостта и основателността на жалбите, също е неоснователно и непочиващо на законова регламентация . Съгласно нормата на чл. 266, ал. 4 от ДОПК жалбата не спира действията по принудително изпълнение. Основанията за спиране на изпълнителното производство, с оглед характера на задълженията на А. К. Т., са изчерпателно посочени в чл. 222 от ДОПК:

- при поставяне на длъжника под запрещение до назначаването на настойник или попечител;
- при повикване на длъжника на учебен сбор - до завършването му;
- при смърт на длъжника - до приемане наследството;
- при смърт на законния представител на физическото лице - длъжник - до учредяване на настойничество или попечителство или назначаване на представител по чл. 11 от ДОПК;
- при смърт на единствения представляващ на юридическото лице - длъжник - до вписване на нов представляващ или назначаване на представител по чл. 11 от ДОПК;
- в други случаи, предвидени в закон.

В настоящият случай ,нито една от хипотезите не е налице ,поради което правилно не е спирано принудителното изпълнение па процесното изпълнително дело.

С оглед на гореизложеното ,съдът счита жалбата на А. К. А. с ЕГН [ЕГН]. с адрес: [населено място],[жк], ет. 1, ап. 62, срещу Решение № ПИ-319 / 19.09.2025г. на Директора на ТД на НАП – С. и потвърденото с него Разпореждане за присъединяване с изх. № С23 0022-105-0297644/03.08.2023 г. и Разпореждане за присъединяване с изх. №С240022-105-0213202/21.05.2024 г., издадени от М. Д. - публичен изпълнител в дирекция „Събиране“ при ТД на НАП С. за неоснователна и недоказана ,поради което следва да се отхвърли.

Предвид изхода от спора жалбоподателката ще следва да заплати претендираното от ответника юрисконсулско възнаграждение в размер на 66.11 евро

Водим от горното ,съдът

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на А. К. А. с ЕГН [ЕГН]. с адрес: [населено място],[жк], ет. 1, ап. 62, срещу Решение № ПИ-319 / 19.09.2025г. на Директора на ТД на НАП – С. и потвърденото с него Разпореждане за присъединяване с изх. № С23 0022-105-0297644/03.08.2023 г. и Разпореждане за присъединяване с изх. №С240022-105-0213202/21.05.2024 г., издадени от М. Д. - публичен изпълнител в дирекция „Събиране“ при ТД на НАП С. като неоснователна.

ОСЪЖДА А. К. А. с ЕГН [ЕГН]. с адрес: [населено място],[жк], ет. 1, ап. 62 да заплати на ТД на НАП С. сумата 66.11 евро ,представляваща юрисконсулско възнаграждение.

Решението на основание чл.268 ал.2 от ДОПК не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: